

ÅLANDS FÖRFATTNINGSSAMLING

1963

N:o 8—11

Innehåll: N:o 8. Landskapslag angående ändring av landskapslagen om rätt att idka näring i landskapet Åland.
N:o 9. Landskapslag om rörlig handel.
N:o 10. Landskapslag om skattelättnader vid bostadsproduktionen.
N:o 11. Landskapslag angående ändring av landskapslagen om vägtrafik i landskapet Åland.

N:o 8.

L A N D S K A P S L A G

angående ändring av landskapslagen om rätt att idka näring i landskapet Åland.

Föredragen för Republikens President den 29 mars 1963.
Utfärdad i Mariehamn den 4 april 1963.

I enlighet med Ålands landstings beslut ändras 5 § landskapslagen den 10 april 1957 om rätt att idka näring i landskapet Åland (11/57) såsom följer:

5 §.

Nedannämnda näringar äro underkastade de villkor och bestämmelser, som äro eller framdeles varda meddelade i särskilda lagar och författningar, nämligen

- 1) anläggning för bearbetning av gruvor och malmstreck;
- 2) bokhandel, kolportage av böcker, bok- och stentryckeri, läse- och lånebibliotek samt utgivande av periodisk tryckskrift;
- 3) apoteks- och drogerirörelse samt tillverkning, förvaring och försäljning av gifter och av preparat, i vilka gift ingår;
- 4) tillverkning, införsel, försäljning, forsling och upplag av alkoholhaltiga ämnen;
- 5) tillverkning och försäljning av alkohol-fria drycker;
- 6) hållande av värdshus, natthärbärge, kafé, biljard och annan likartad rörelse;
- 7) tillverkning och försäljning av margariner, margarinost samt annan likartad till människoföda avsedd produkt;

8) handel med konstgjorda gödningsämnen och beredda fodermedel samt med utsädesvaror;

9) tillverkning, forsling, upplag och försäljning av explosiva ämnen samt eldfarliga oljor och andra med dem jämförliga varor;

10) elektriska anläggningar för alstring av ljus och överföring av kraft;

11) sparbanks- och annan bankrörelse samt pantlåneinrättning;

12) försäkringsrörelse;

13) fastighetsförmedlar-, mäklar-, skeppsklarerar-, auktionsförrättar- och privatdetektivyrke;

14) upplagsmagasin med rätt att utgiva warrants;

15) affärsföretag för förmedlande av utvandring ävensom arbets- och bostadsförmedlingsrörelse;

16) anläggning och nyttjande av järnväg samt telegraf- och telefonledning för allmänt begagnande;

17) användande av automobiler, flygmaskiner och andra maskiner, som förflytta sig med egen kraft;

18) cirkus, varieté- och kinematografföre-

ställningar samt andra likartade offentliga förevisningar;

19) tillverkning och införsel av samt handel med stämpling underkastade arbeten av ädla metaller samt vissa andra stämpling underkastade artiklar ävensom ordens-, heders- och förtjänsttecken samt minnesmedaljer;

20) affärsrörelse, som avser bevakning av gods eller liv;

21) handel i öppen butik med begagnade varor samt med skrot och lump; samt

22) gårdfarihandel, ambulerande butikshandel, ambulerande handel samt annan rörlig handel.

Om upphävande av 13, 14, 15, 17, 18 och 19 §§ denna lag stadgas i landskapslagen om rörlig handel.

Mariehamn den 1 december 1962.

På landstingets vägnar:

TH. ERIKSSON
talman.

Evald Häggblom
vicetalman.

Eliel Persson
vicetalman.

N:o 9.

LANDSKAPSLAG

om rörlig handel.

Föredragen för Republikens President den 29 mars 1963.
Utfärdad i Mariehamn den 4 april 1963.

I enlighet med Ålands landstings beslut stadgas:

1 KAP.

Allmänna stadganden.

1 §.

Med rörlig handel avses minutförsäljning i förvärvssyfte av medförda varor.

Om bedrivande av rörlig handel i form av gårdfarihandel, ambulerande butikshandel och ambulerande handel och om därför erforderligt tillstånd stadgas nedan i denna lag.

Ej må någon bedriva annan än i 2 mom. nämnd rörlig handel utan att därför utverka landskapsstyrelsens tillstånd, såvida icke i denna lag eller annorstädes är annorlunda stadgat.

2 §.

Enligt denna lag betraktas såsom:

1) **gårdfarihandel** med stöd av tillstånd, som beviljas av särskilda personliga skäl, bedriven försäljning av medförda varor;

2) **ambulerande butikshandel** försäljning av varor från ett till butik inrett transportmedel med iakttagande av en viss försäljningsrutt; och

3) **ambulerande handel** annan försäljning av medförda varor.

2 KAP.

Om gårdfarihandel.

3 §.

Tillstånd till gårdfarihandel må beviljas myndig finsk medborgare, som

1) åtnjuter medborgerligt förtroende;
 2) innehar åländsk hembygdsrätt eller under fem år utan avbrott haft sitt egentliga bo och hemvist i landskapet eller av landskapsstyrelsen beviljas tillstånd att idka näring i landskapet;

3) är känd såsom redlig och ordentlig;
 4) råder över sig själv och sin egendom; samt

5) i övrigt är lämpad att idka gårdfarihandel; och som

6) på grund av kroppsslyte, försvagad hälsa eller annan personlig orsak har svårt att på annat sätt förskaffa sig sin utkomst.

4 §.

Tillstånd till gårdfarihandel må beviljas för försäljning av kortvaror, tyg- och beklädnadsvaror, hushållsförnödenheter samt hantverks- och hemindustriprodukter, likväl icke livsmedel.

5 §.

Gårdfarihandel är tillåten endast i landskommun, såvida den icke genom föreskrift i ordningsstadga för Mariehamns stad är tillåten även i staden.

Tillstånd till gårdfarihandel i landskommun skall sökas skriftligt hos landskapsstyrelsen.

Därest gårdfarihandel är tillåten i Mariehamn, beviljas tillstånd därtill av magistraten.

6 §.

I ansökan om tillstånd bör nämnas sökandens fullständiga namn, yrke, boningsort och adress, de varor, som vederbörande har för avsikt att saluföra, samt huruvida sökanden ärnar begagna motorfordon eller -båt för transport och förvaring av varorna.

Till ansökan skall fogas läkarintyg rörande sökandens hälsotillstånd samt utredning därom, att sökanden är myndig finsk medborgare, som åtnjuter medborgerligt förtroende och råder över sig själv och sin egendom, samt att han på grund av kroppsslyte, försvagad hälsa eller annan personlig orsak har svårt att på annat sätt förskaffa sig sin utkomst. Därjämte skall till ansökan fogas intyg om att sökanden innehar åländsk hembygdsrätt eller, om han saknar sådan, utredning om hans mantalsskrivning under de senaste fem åren.

7 §.

Myndighet, som beviljar tillstånd, skall anskaffa nödiga tilläggsuppgifter om sökanden

samt utlåtande om honom av vederbörande polismyndighet och socialnämnd ävensom annan nödigbefunnen utredning.

8 §.

Tillstånd till gårdfarihandel må första gången beviljas för ett och därefter för högst tre år i sänder.

I tillståndsresolutionen skall nämnas, under vilken tid tillståndsinnehavaren äger rätt att idka gårdfarihandel samt vilka varor han må saluföra.

Tillstånd till gårdfarihandel är personligt och anlåtande av biträde vid försäljningen av varorna är tillåtet endast på i tillståndet omförmälda synnerliga skäl.

9 §.

Gårdfarihandlande är berättigad att begagna motorfordon eller -båt för transport och förvaring av varorna.

Gårdfarihandel på offentlig plats är förbjuden.

Gårdfarihandel må icke idkas under tiden mellan klockan 20 och klockan 8, ej heller på söndag, kyrklig högtidsdag eller självständighetsdagen.

3 KAP.

Om ambulerande butikshandel.

10 §.

Tillstånd till ambulerande butikshandel må, därest det med hänsyn till den lokala befolkningen befinnes nödigt, beviljas den, som efter att hava gjort stadgad näringsanmälan idkar handel med nedan i 11 § nämnda varor.

Prövas det med hänsyn till försörjningen av någon arbetsplats nödigt, må tillstånd till ambulerande butikshandel beviljas även den, som annars icke idkar handel med nämnda varor.

Tillstånd må icke beviljas utlänning.

11 §.

Tillstånd till ambulerande butikshandel må beviljas för försäljning av livsmedel och hushållsförnödenheter, tobaksvaror ävensom andra bruks- och konsumtionsförnödenheter samt i fullständiga fabriksförpackningar emballerade varor, avsedda för saluförande på beställning.

12 §.

Tillstånd till ambulerande butikshandel i landskommun skall sökas skriftligt hos land-

skapsstyrelsen samt i Mariehamn hos magistraten.

13 §.

Vid ansökan om i föregående paragraf nämnt tillstånd skall sökanden förutom sin hemort uppgiva, vilka varor han önskar saluföra, så ock på vilka orter försäljningen skall äga rum samt i fråga om det transportmedel, som därvid begagnas, dess art, storlek och utrustning. Sökanden skall framlägga plan rörande försäljningsrutterna och anhaltstationerna samt tidtabell ävensom utredning över att han tidigare idkar handel med ifrågavarande varor från fast försäljningsställe samt annan nödig tilläggsutredning.

14 §.

Landskapsstyrelsen eller magistraten skall av vederbörande polismyndighet och kommuns styrelse anskaffa utlåtande samt annan nödigbefunnen utredning angående ansökingen.

15 §.

Tillstånd till ambulerande butikshandel beviljas för fem år i sänder, såvida icke den myndighet, som beviljar tillståndet, av särskilda skäl fastställer en kortare tid. I tillståndsresolutionen skola nämnas de varor, som skola saluföras, de byar eller andra områden, inom vilka den ambulerande butikshandeln må bedrivas, arten och storleken av det transportmedel, som begagnas såsom ambulerande butik, ävensom övriga nödigbefunna omständigheter.

16 §.

Användning av transportmedel, som inretts till butik för annat än i 11 § stadgat ändamål, är förbjuden.

I 12 § nämnd myndighet må likväl på ansökan bevilja tillstånd till leveransförsäljning även av andra än i 11 § nämnda varor i samband med ambulerande butikshandel samt till transport av livsmedel, som uppköpas i samband med ambulerande butikshandel, om i transportmedlet eller till detsamma ansluten släpvagn finnas ändamålsenliga utrymmen härför och varorna äro sådana, att de utan att försäkra sanitär eller annan olägenhet kunna transporteras i den ambulerande butiken.

17 §.

Transportmedel må icke användas för försäljning eller transport av livsmedel, som in-

köpas i samband med ambulerande butikshandel, förrän hälsövardsnämnden i den kommun, inom vilken försäljningen äger rum, godkänt det för detta ändamål. Transportmedlet skall likaså undergå förnyad besiktning före den 1 maj varje följande kalenderår.

I fordon, som inretts till butik, böra finnas åtminstone kylutrymme för livsmedel, skyddat brödsåp, vattenbehållare och handtvagningsställe samt kund- och försäljningsutrymme.

Från transportmedlet må icke säljas eller köpas eller däri transporteras sådana varor, för vilkas försäljning, inköp och transport det icke vid besiktning godkänts.

18 §.

Innan ambulerande butikshandel påbörjas, skall i de kommuner, där försäljningen kommer att äga rum, göras sådan anmälan därom, som i 6 § landskapslagen om rätt att idka näring i landskapet Åland (11/57) är stadgat. Till anmälan skall fogas till riktigheten bestyrkt avskrift av tillståndsresolutionen.

Innan anhaltstationerna tagas i bruk, skall den, som idkar ambulerande butikshandel, underrätta vederbörande polismyndighet om anhaltstationerna och tidtabellen.

19 §.

Vid ambulerande butikshandel skola stadgandena angående handelsrörelsers öppet hållande lända till efterrättelse.

20 §.

På transportmedel, som begagnas för ambulerande butikshandel, skola på synlig plats anbringas firma och hemort för den rörelse, som bedriver handeln.

21 §.

Ambulerande butikshandel må icke bedrivas så, att den är till förfång för den allmänna samfärdseln eller ordningen, ej heller på kortare avstånd än ettusen meter från sådan fast butik i samma bransch, som funnits, då tillståndet till ambulerande butikshandel beviljades, såvitt icke ägare av den fasta butiken samtyckt därtill.

4 KAP.

Om annan ambulerande handel.

22 §.

Tillstånd att medelst ambulerande handel saluföra i landet tillverkade produkter av

hemslöjd, hantverk och därmed jämförbar småindustri, dock icke livsmedel, må beviljas tillverkare av dylika produkter, sammanslutning av tillverkare eller av tillverkaren eller sammanslutning av tillverkare godkänd förmedlare, som är berättigad att idka näring i landskapet, därest beviljande av sådant tillstånd är av behovet påkallat för tillverkares av nämnda produkter och hans arbetstagares utkomst.

Tillstånd bör sökas skriftligen hos landskapsstyrelsen. Tillstånd må beviljas för högst fem år i sänder. I tillståndsresolutionen bör nämnas, under huru lång tid tillståndet är i kraft, på vilket sätt den ambulerande handeln må utövas, de varor, som skola saluföras, samt deras tillverkare och tillverkningsplats.

23 §.

Välfrejdad, redlig och ordentlig finsk medborgare och finsk sammanslutning, som äger rätt att idka näring i landskapet, må beviljas tillstånd att för visst tillfälle eller annars för viss tid, likväl högst under sex månader, bedriva tillfällig ambulerande handel.

24 §.

Tillstånd till tillfällig ambulerande handel skall sökas hos den polismyndighet, inom vars tjänstedistrikt handeln kommer att bedrivas. Polismyndigheten skall vid behov anskaffa vederbörande kommunala myndighets utlåtande ävensom annan utredning angående ansökningen.

I tillståndet skall nämnas dess giltighetstid, inom vilket område och på vilket sätt den tillfälliga ambulerande handeln må bedrivas samt vilka varor försäljningen omfattar.

25 §.

Förutom vad i denna lag om tillfällig ambulerande handel är stadgat, skall iakttagas, vad därom i kommunal stadga är särskilt föreskrivet.

5 KAP.

Särskilda stadganden.

26 §.

Den, som bedriver rörlig handel, skall medhava tillståndsutslaget, antingen i original eller i till riktigheten officiellt bestyrkt avskrift, och på anfordran förete det för polismyndighet.

27 §.

Såsom i denna lag avsedd rörlig handel betraktas icke sådan handel, som nämnes i 20 § landskapslagen om rätt att idka näring i landskapet Åland (11/57).

28 §.

Finsk medborgare, som åtnjuter medborgerligt förtroende och är berättigad att idka näring i landskapet, må på landsbygden till salu kringföra fisk samt växt- och trädgårdsprodukter med tillstånd av polismyndigheten på sin hemort.

Angående handel med plantskoleprodukter och frövaror är särskilt stadgat, så ock om handel med husdjur i form av rörlig handel.

29 §.

Denna lag gäller icke marknads-, torg- eller kioskhandel, ej heller annan därmed jämförbar handel.

I fråga om köpenskap på gata, väg och annan offentlig plats, skall iakttagas, vad därom är särskilt stadgat eller föreskrivet.

30 §.

Förutom vad i denna lag är stadgat gäller, vad om handel med vissa varor är särskilt stadgat.

31 §.

Tillstånd till rörlig handel må återkallas, om tillståndsinnehavaren bryter mot stadgandena i denna lag eller med stöd av densamma utfärdade föreskrifter eller om någon för erhållande av tillståndet nödig förutsättning icke längre föreligger. Beslut om återkallande fattas av den myndighet, som beviljat tillståndet.

Tillstånd till ambulerande butikshandel och i 22 § nämnt tillstånd till ambulerande handel må även återkallas, om denna handel utan giltigt skäl icke påbörjas inom ett år efter det tillståndet beviljats eller då dess utövande varit avbrutet under en tid av ett år.

Den, som bedriver ambulerande butikshandel samt i 22 § nämnd ambulerande handel, skall om handelns upphörande ofördröjligen underrätta den myndighet, som beviljat tillståndet. Den, som bedriver ambulerande butikshandel, skall även på förhand på lämpligt sätt på transportmedlets anhaltstationer tillkännagiva om handelns upphörande eller avbrytande.

32 §.

Myndighets beslut, medelst vilket tillstånd

till rörlig handel med stöd av 31 § 1 eller 2 mom. återkallats, skall oaktat anförda besvär lända till efterrättelse, såvida besvärsmyndigheten icke annorlunda föreskriver.

33 §.

Var, som olovligen idkar rörlig handel eller annars bryter mot denna lag eller med stöd av densamma utfärdade föreskrifter, straffes med böter, såvida icke strängare straff annorstädes är stadgat för förseelsen.

Mariehamn, den 1 december 1962.

På landstingets vägnar:

TH. ERIKSSON
talman.

Evald Häggblom
vicesalman.

Eliel Persson
vicesalman.

N:o 10.

L A N D S K A P S L A G

om skattelättnader vid bostadsproduktionen.

Föredragen för Republikens President den 29 mars 1963.
Utfärdad i Mariehamn den 4 april 1963.

I enlighet med Ålands landstings beslut stadgas:

1 §.

Ägare av byggnad, som användes för bostadsändamål, samt den, som i egenskap av delägare i bostadsaktiebolag eller medlem i bostadsandelslag äger rätt att besitta bostadslägenhet i dylik byggnad, beviljas skattelättnader vid kommunalbeskattningen i landskapet Åland och vid uppbörd av landskapskatt enligt vad i denna lag stadgas:

Vad i denna lag stadgas om byggnad, gäller även efter enhetlig byggnadsplan uppfört byggnadskomplex, vars byggnader tillhöra en och samma ägare.

Såsom egnahemshus anses i denna lag byggnad, som omfattar högst två lägenheter, vilka båda äro bostadslägenheter.

2 §.

Denna lag tillämpas på byggnader, vilkas uppförande påbörjats tidigast den 1 januari 1963 och senast den 31 december 1966.

Uppförande av byggnad eller byggnadskomplex anses påbörjat, försåvitt icke av särskilda omständigheter annat framgår, då med undantag för möjliga grävningens arbetet på grunden för byggnaden eller byggnadskomplexets första byggnad inletts.

3 §.

Skattelättnader beviljas för byggnad, vari
1) bostadslägenheternas areal är minst 85 procent av totalarealen av lägenheterna i byggnaden; och

2) av bostadslägenheternas totalantal högst en tredjedel har en golvareal understigande 50 kvadratmeter och ingen bostadslä-

genhets golvareal överstiger 120 kvadratmeter.

Skattelättnader beviljas jämväl för sådan byggnad för centralvärmeanläggning eller sådan servicebyggnad, som huvudsakligen användes för en eller flera ovan avsedda byggnader.

Det i 1 mom. 2 punkten ingående stadgandet, enligt vilket av bostadslägenheternas totalantal högst en tredjedel må hava en golvareal understigande 50 kvadratmeter, äger icke tillämpning på byggnad, som användes enbart för åldringars eller studerandes bostadsändamål och som vid inkomst- och förmögenhetsbeskattningen till staten berättigar till skattelättnad.

4 §.

Såsom i 3 § avsedd byggnad anses icke byggnad, som användes endast till semesterbostad eller för annan liknande tillfällig vistelse.

5 §.

Till bostadslägenhets golvareal skall räknas en på lägenheten fallande proportionell andel av golvarealen av de i byggnaden befintliga utrymmen, som ansluta sig till boendet och äro avsedda att användas för invånarnas samfälliga behov.

Vid beräkandet av totalarealen av lägenheterna i byggnaden beaktas icke garageutrymmen, såframt de icke överstiga 10 procent av totalarealen av lägenheterna i byggnaden likväl så, att garage i egnahemshus och sådant radhus, som omfattar endast bostadslägenheter, icke räknas såsom lägenhet, om garaget anlitas enbart av innehavare av bostadslägenhet i huset.

6 §.

Såsom ägares av byggnad beskattningsbara inkomst anses icke förmån och andra inkomster, vilka erhållas av i 3 § avsedd byggnad, som använts hela skatteåret huvudsakligen av ägaren eller hans familj såsom bostad, och av sådan byggnads tomtmark eller av bostadslägenhet i huset.

Andra än i 1 mom. avsedda inkomster, som erhållits av byggnad och av dess tomtmark, anses icke såsom ägarens av byggnaden beskattningsbara inkomst, ifall byggnadens uppförande påbörjats under år 1963. Har uppförandet påbörjats under år 1964, anses tre fjärdedelar icke såsom ägarens beskattningsbara inkomst, och har uppförandet påbörjats under år 1965 eller år 1966, hälften av dessa inkomster.

I 1 och 2 mom. nämnda skattelättnader beviljas för tomtmark, därest den anskaffats tidigast år 1958. Såsom tomtmark anses högst den femfaldiga grundarealen av byggnaden, dock minst 2.000 kvadratmeter. Inom stadsplaneområde belägen tomt, varav minst 90 procent av vad som enligt stadsplanen är tillåtet bebyggt, anses likväl i sin helhet såsom ovan avsedd tomtmark.

7 §.

Utgöra i 3 § avsedda byggnader och i 6 § avsedd tomtmark för dem minst tre fjärdedelar av bostadsaktiebolags eller bostadsandelslags totala tillgångar, skall såsom delägares i bostadsaktiebolaget eller medlems i bostadsandelslaget beskattningsbara inkomst icke anses förmån eller andra inkomster av i sådan byggnad belägen bostadslägenhet, vartill han enligt bolagsordningen eller andelslagets stadgar har besittningsrätt, såvitt lägenheten hela skatteåret använts huvudsakligen av delägaren eller medlemmen eller hans familj eller i fall byggnadens uppförande påbörjats under år 1963.

Har i 1 mom avsedd bostadslägenhet icke under ett helt skatteår använts huvudsakligen av delägaren eller medlemmen eller hans familj, anses icke såsom delägarens eller medlemmens beskattningsbara inkomst, ifall byggnadens uppförande påbörjats under år 1964, tre fjärdedelar och, ifall uppförandet påbörjats under år 1965 eller år 1966, hälften av de från lägenheten erhållna inkomsternas belopp.

8 §.

Från skattskyldigs beskattningsbara inkomster må icke avdragas kostnader för förvärvande och bibehållande av skattefri inkomst, som avses i 6 och 7 §§. Såsom sådana kostnader anses även ränteutgifter.

Ägare av egnahemshus, som uppfyller de i 3 § nämnda förutsättningarna, så ock delägare i bostadsaktiebolag eller medlem i bostadsandelslag, som avses i 7 §, vilken använt byggnad eller lägenhet, till vilken han enligt bolagsordningen eller andelslagets stadgar har besittningsrätt, såsom bostad för sig eller sin familj, är dock berättigad att i enlighet med allmänt gällande stadganden angående avdrag av ränteutgifter från sin beskattningsbara inkomst även avdraga ränta på gäld, som hänför sig till sagda byggnad jämte dess tomtmark eller till aktier eller andelar, som berättiga till besittning av sagda

lägenhet, till den del dessa räntor hänföra sig till en sådan del av byggnad jämte tomtmark eller av lägenhet, som motsvarar den bostadsyta, vilken under hela skatteåret använts av honom eller hans familj. Ägare av här avsett egnahemshus är berättigad att från sina övriga i samma kommun beskattningsbara inkomster avdraga den på ovanavsett sätt beräknade räntan på gäld, som hänför sig till nämnda byggnad.

9 §.

Skattelättnader i enlighet med denna lag beviljas vid kommunalbeskattningen för åren 1963—1972.

10 §.

Den omständigheten, att byggnad ännu icke är färdig, utgör icke hinder för beviljande av skattelättnad, om det enligt företedd utredning är uppenbart, att byggnaden i beboeligt skick kommer att uppfylla förutsättningarna

Mariehamn den 1 december 1962.

På landstingets vägnar:

TH. ERIKSSON
talman.

Evald Häggblom
victalman.

Elie Persson
victalman.

N:o 11.

L A N D S K A P S L A G

angående ändring av landskapslagen om vägtrafik i landskapet Åland.

Föredragen för Republikens President den 29 mars 1963.

Utfärdad i Mariehamn den 4 april 1963.

I enlighet med Ålands landstings beslut ändras 8 § landskapslagen den 10 april 1958 om vägtrafik i landskapet Åland (8/58), sådant stadgandet lyder i landskapslagen den 28 mars 1961 (10/61) såsom följer:

8 §.

1. Utryckningsfordon i brådskande uppdrag skall ovillkorligen beredas fri passage av varje vägtrafikant. Härvid skall i dessa fordon

för skattelättnad. Framgår det, sedan byggnaden bragts i beboeligt skick, att skattelättnad icke borde hava beviljats, skall den skatt, som icke blivit påförd, jämte måhända utgående skatteförhöjning fastställas genom efterbeskattning med iakttagande av vad där om är särskilt stadgat.

11 §.

Myndigheter, vilka övervaka byggandet, samt övriga kommunala och statliga myndigheter skola verkställa de syneförrättningar, som erfordras för konstaterande av förutsättningarna för de i denna lag stadgade skattelättnaderna, samt avgiva nödiga utlåtanden och utfärda erforderliga intyg.

12 §.

Närmare bestämmelser om verkställigheten och tillämpningen av denna lag utfärdas genom landskapsförordning.

användas signalanordning med gäll signal och även om dagen framåtriktad strålkastare med högeffektivt rött blinkljus. Utryckningsfordons rätt till fri framfart befriar icke föraren från att iakttaga av förhållandena påkallad försiktighet.

2. Vägtrafikant, förutom utryckningsfordon i brådskande uppdrag, skall såvitt möjligt väja för begravningsfölje, skolbarnskortege och

annan ordnad procession. Deltagarna i sådan procession böra dock iakttaga av polis meddelade föreskrifter.

3. Utryckningsfordon i brådskande uppdrag samt buss och mjölktransportbil i regelbun-

den tur äga rätt att överskrida färjled före andra fordon.

Denna landskapslag träder i kraft den 1 juni 1963.

Mariehamn den 3 december 1962.

På landstingets vägnar:

T H. E R I K S S O N
talman.

E v a l d H ä g g b l o m
vicetalman.

E l i e l P e r s s o n
vicetalman.
